

Финк, Готфридъ Вилхелмъ — Fink, Gottfried Wilhelm — музикален писателъ и компонистъ, род. 7 мартъ 1783 въ Зульца, умр. 27 авг. 1846 въ Хале, редакторъ на „Allgemeine Musikzeitung“ (1827—41), писалъ: „Сжщностъ на историята на операта“, (1838) „Музикална граматика“ (1836), „Нѣмскитѣ лидертафели“, и компониралъ нѣща за цигулка и пиано.

Финкъ, Хайнрихъ — Finck, Heinrich — първия нѣмски значителенъ компонистъ отъ края на XV и началото на XVI в., род. 1445, умр. 9 юни 1527 въ Виена, училъ вѣроятно въ Краковъ, билъ на служба въ полския дворъ, ржководителъ на Краковската капела, хормайстеръ въ дворцитѣ въ Щутгартъ и Салцбургъ, компониралъ: химни, мотети, както и меси, пѣсни и др. въ които изявява едно голѣмо майсторство.

Фино, Джокондо — Fino, Giocondo — компонистъ, род. 3 май 1867 въ Торино, училъ тамъ богословие и, покъсно — музика при Болцони, живѣлъ въ Торино като компонистъ и частенъ учителъ, писалъ нѣколко опери, една библейска такава „Кръстителъ“, ораторията „Номи и Рутъ“, „Триптиконъ“ за голѣмъ оркестъръ, творби за органъ и пиано, църковна музика и др.

Фиораванти, Валентино — Fioravanti, Valentino — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 11 септ. 1764 въ Римъ, умр. 16 юни 1837 въ Капуа, ученикъ на Сала въ Неаполъ, папски капелмайсторъ (отъ 1815) въ Римъ, писалъ повече отъ 70 опери, отъ които комическитѣ съставятъ неговото сжщностно призвание. Освенъ това писалъ и църковна музика.

Фиораванти, Винченцо — Fioravanti, Vincenzo — синъ на горния — сжщо оперенъ буфо-компонистъ, род. 5 апр. 1799 въ Римъ, умр. 28 мартъ 1877 въ Неаполъ, писалъ множество комически опери за Неаполъ, дете е билъ църковенъ капелмайсторъ.

Фиорило, Игнацио — Fiorillo, Ignazio — оперенъ компонистъ, род. 11 май 1715 въ Неаполъ, умр. юни 1787 въ Фрицларъ, ученикъ на Лео и Дуранте, билъ оперенъ капелмайсторъ въ Брауншвайгъ и Каселъ, писалъ 20 опери, повечето комически, 1 оратория — „Исако“, и църковна музика.

Фиорило, Федерико — Fiorillo, Federico — синъ на горния — отличенъ виолонистъ и даровитъ компонистъ, род. 1753 въ Брауншвайгъ, умр. следъ 1823, билъ капелмайсторъ и цигуларъ въ Рига, Лондонъ и Парижъ, писалъ множество творби за цигулка-соло и камерни композиции. Неговитѣ „36 капричи“ сж твърде ценни, и сж били издавани наново отъ Шпоръ (съ една втора съпроводна цигулка) и Ферд. Давидъ.

Фиоритури, ит. fioriture — (гл. Украшения).

Фисъ — Fis — по нѣмското наименование — повишението на тона фа — съ диезъ = фа диезъ.

Фисъ дуръ — Fis-dur — нѣмското наименование на фа # мажоръ, — имаща предписание 6 #.

Фисъ молъ — Fis-moll — нѣмското наименование фа # миноръ — (паралелна на ла мажоръ, имаща предписание 3 #).

Фителбергъ, Гжегожъ — Fitelberg, Gzregorz — полски компонистъ отъ напредничавото направление, род. 18 окт. 1879 въ Дюнабургъ (Лифландия), ученикъ на Носковски въ Варшавския музикаленъ институтъ, концертмайсторъ на Варшавската филхармония, за малко капелмайсторъ въ Виенската опера, после диригентъ въ Москва и Петербургъ, а отъ 1928 — на Варшавската филхармония. 1905 основава „Дружество на младитѣ полски компонисти“ (заедно съ Шимановски, Ружицки и др.). Композиции: две симфонии, симфонични поеми, „Въ морскитѣ глжбини“, „Полска рапсодия“ и 2 увертюри — за оркестъръ, концертъ за цигулка съ оркестъръ, клавирири, две цигулки сонати и др.

Фителбергъ, Йержи — Fitelberg, Jerzy — компонистъ отъ най-младото полско поколение — атоналистъ (синъ на горния), род. 1904, писалъ: струненъ квартетъ — получила първа награда при конкурса на „Дружеството на младитѣ полски компонисти“ въ Парижъ (1928), концертъ за цигулка, втори струненъ квартетъ (1931) и др.

Фишеръ, Вилхелмъ — Fischer, Wilhelm — музикаленъ изследвателъ, род. 19 апр. 1886 въ Виена, уче-